

Škola-neškola, přesto učitelkou

Příběh paní Danuše Klímové

Autorský tým:

Adriana Bastlová, Lucie Smékalová, Patricie Pavlásková, Kateřina Vaďurová

Pedagogické vedení:

Mgr.Hana Výtisková

Komentář č. 1 Patricie

Vážení posluchači, chceme se s vámi mi podělit o jeden nevšední příběh. Hrdinkou našeho vyprávění je paní Danuše Klímová. Paní Danuše se narodila v Doubravě u Karviné. V době, kdy měla jít malá Danuška do školy, patřilo toto území Německu.

(nahrávka č.1 = 1:30-2:00)

„První kámen úrazu přišel, když jsem ve 42. (dvaadvacátém) roce nastoupila do školy, škola byla samozřejmě německá. Začala jsem chodit a chodila jsem jenom do Vánoc, potom mě prostě vyhodili, protože tatínek se nedal k Němcům, nechal si německou příslušnost tzv. Volkslistu“.

Komentář č. 2 Lucie

Právě kvůli škole se odstěhovala k tetě do Ostravy, která patřila do tehdejšího protektorátu Čechy a Morava.

(nahrávka č.2= 6:39-7:04)

„Jak zahoukaly sirény, tak vždycky hurá všichni do sklepa. A já jsem do toho sklepa nechtěla, teta měla se mnou trápení veliké, jsem se bála, ale jednou jak to bouchlo blízko, tak jsem přelezla přes stůl a utíkala jsem do toho sklepa sama. No a potom pak jsem odešla z Ostravy.“

Komentář č. 3 Adriana

S rodiči se mohla vídat jenom občas na hranicích, nebo na svátky díky propustce. A co teprve konec války.

(nahrávka č.3= 11:29-12:28)

„To už bylo konec dubna. My jsme byli v takovém (to bylo kopeček do údolí a druhý kopeček) na jednom konci byli Němci a u nás byli už tenkrát Rusové, teď Rusové aby zjistili, kde ti Němci jsou, tak jeden začal běhat a myslím, že to byl zrovna ten Ivan. Tam bylo pole a on přes to pole přebíhal, aby nalákal nějaké Němce, aby se prozradili vlastně, kde jsou, A potom vím, že

tu noc kdy to tak vypadalo hrozně, že maminka nacpala do oken peřiny, aby když prolítne střela, tak aby se to nějak ztlumilo a neuškodilo nám.“

Komentář č. 4 Kateřina

Skončila válka. Rodiče se přestěhovali na Jesenicko. Po válce mohla opět začít chodit do školy. Vystudovala pedagogickou školu a poté se stala učitelkou. Celý život zůstala svému povolání věrná. S paní Klímovou jsme strávily několik krásných chvil. Nakonec jsme ji požádali o závěrečné slovo. (nahrávka č.4= 19:00 -19:42)

„Tak předně to aby nikdo už nezažil, to co jsme zažívali přes válku my, a aby si lidi nezáviděli a aby se nehonili za mamonem, protože to čeho dosáhnout třeba s nasazením všech sil, tak stejně do hrobu si nikdo nevezme. A je to všechno pomíjivé ,.. pak aby nikde nebyla nenávist mezi lidmi...a pohoda.“